

موضوع: زیارت

استاد: حجت الاسلام ماندگاری (زید عزه)

زمان: ۹۳/۴/۲۸

مکان: مشهد مقدس

- حقیقت زیارت، حضور زائر یعنی زیارت کننده در نزد زیارت شونده است. و خواندن زیارت راه و طریقی برای ایجاد این حضور است و هدف از زیارت نزدیک شدن به بنده مقرب خداوند و تجدید عهد با اهداف و آرمان های الهی او است. زیارت ارتباط قلبی و روحی با بنده برگزیده خدا و استمداد از او در پیمودن راه پر پیچ و خم بندگی و عبودیت و یاد آوری عظمت و بزرگی و تعالیم و آموزه های سعادت آفرین آنها است.

- زیارت مانند نماز نیازمند آمادگی روحی و قلبی است و زائر باید پیش از زیارت این آمادگی و زمینه را در خود ایجاد نماید و با خود سازی و تهذیب نفس و صفا دادن روح و جان، آماده در یافت فیض از ولی خدا و حجت الهی گردد.

- انسان بزرگ و بنده صالحی که مورد زیارت قرار می گیرد باید مقام و جایگاهش برای زائر شناخته شده باشد و بداند که چه کسی را زیارت می کند و با چه کسی ارتباط برقرار می کند و در جاذبه مغناطیس چه موجودی قرار می گیرد. بنابر این باید قبل از زیارت با مطالعه شخصیت و جایگاه و اوصاف آنها، شناخت خود را در باره آنها بیشتر و عمیق تر نماییم تا بتوانیم ارتباط موثرتر و مستحکم تری با آنها ایجاد نماییم. در زیارت امام رضا علیه السلام: باطن انسان از همه آلودگی ها طهارت پیدا می کند. مثل زیارت خداوند متعال در عرش می ماند. امام صادق علیه السلام: هر کس امام رضا علیه السلام را در یک شب زیارت کند مثل کسی است که خداوند متعال را در عرش زیارت کرده است. امام صادق علیه السلام: هر کس امام رضا علیه السلام را زیارت کند مثل این است که خود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را زیارت کرده است.

روایات مختلف و متعدد نشان می دهد هرگاه زیارت از روی معرفت باشد زائر را به اهداف عالی می رساند. از امام باقر علیه السلام در این باره چنین نقل کرده اند: «فمن زاره عارفاً بحقه.»
«کسی که حضرت را زیارت کند و حق او را بشناسد.»

این تعبیر از امام صادق علیه السلام، امام کاظم علیه السلام، امام رضا علیه السلام، و امام جواد علیه السلام، درباره آن حضرت نقل شده است. برطبق این روایات، پاداش زیارت آن حضرت زمانی به انسان خواهد رسید که زائر به حق آن حضرت معرفت داشته باشد و به درستی بداند چه کسی را زیارت می کند. امام صادق علیه السلام اهمیت ویژه ای این حق را به روشنی توضیح داده است آن حضرت فرمود: «یکی از فرزندان من در شهر طوس در سرزمین خراسان کشته خواهد شد، هر کس او را زیارت کند و حق او را بشناسد، روز قیامت خودم دست او را خواهم گرفت و روانه بهشت خواهم کرد؛ گر چه از اهل گناه کبیره باشد.»

